

Toelichting

Korteweg 6a

Gemeente Heerhugowaard

Datum: 15 december 2020

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Het plangebied	3
1.3	Geldend bestemmingsplan	3
1.4	Leeswijzer	4
2	Het plan	5
2.1	Ontstaansgeschiedenis en huidige situatie	5
2.2	Het plan	11
3	Toets aan beleid	13
3.1	Inleiding	13
3.2	Rijksbeleid	13
3.3	Provinciaal beleid	14
3.4	Gemeentelijk beleid	17
4	Toets aan milieu- en omgevingsaspecten	24
4.1	Inleiding	24
4.2	Milieuaspecten	24
4.3	Omgevingsaspecten	30
5	Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid	38
5.1	Economische uitvoerbaarheid	38
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	38
6	Juridische plantoelichting	40
6.1	Wat is een bestemmingsplan?	40
6.2	Over bestemmen, dubbelbestemmen en aanduiden	40

Bijlage 1. Landschappelijk inpassingsplan, Natuurlijke Zaken, 12 december 2018

Bijlage 2. Adviesrapport Korteweg 6a, DLV advies, 31 oktober 2018

Bijlage 3. Erfplan, Natuurlijk Zaken, 12 december 2018

Bijlage 4. Stikstofberekening Korteweg 6a, VdZ Ruimtelijk Advies, 2 maart 2020

Bijlage 5. Staat van wijzigingen bestemmingsplan Korteweg 6a

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De eigenaren van het perceel Korteweg 6a te Heerhugowaard hebben het initiatief uitgesproken het voormalig agrarisch perceel als particuliere woning in gebruik te nemen, bestaande overbodig geworden bedrijfsbebouwing te slopen, een paardenbak te realiseren en het perceel landschappelijk waardevol in te richten. Het plan past niet binnen het geldende bestemmingsplan, waarin een agrarische bestemming is opgenomen. Het bestemmingsplan wordt daarom herzien.

1.2 Het plangebied

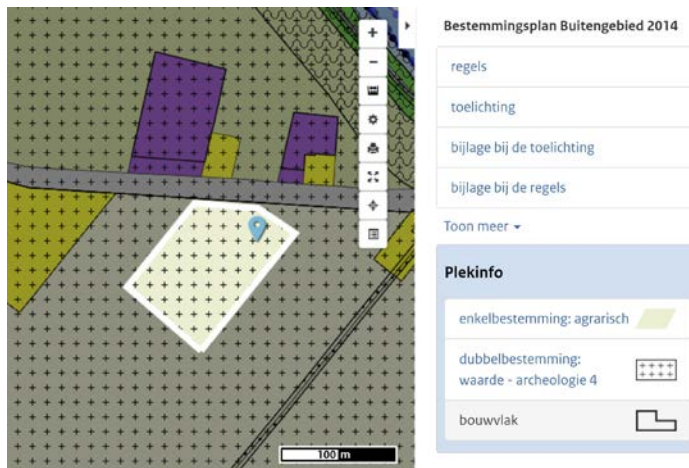
Het plangebied ligt aan de Korteweg nabij de stad Heerhugowaard en buurtschap Het Kruis, even ten zuiden van Hensbroek en even ten noordwesten van Rustenburg. De locatie ligt in het landelijk gebied van de gemeente Heerhugowaard.

Plangebied Korteweg 6a

1.3 Geldend bestemmingsplan

Het plangebied valt binnen het bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Heerhugowaard, zoals vastgesteld op 25 oktober 2016. Er is een bestemming Agrarisch opgenomen met een bouwvlak. Tevens geldt een dubbelbestemming Waarde-Archeologie 4, die gericht is op het beschermen van eventueel aanwezige archeologische waarden. Het is niet toegestaan het perceel voor particuliere bewoning te gebruiken.

Uitsnede vigerend bestemmingsplan voor Korteweg 6a

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is een omschrijving gegeven van de huidige situatie, de omgeving van het plangebied en de beoogde ontwikkelingen. In hoofdstuk 3 komt het beleidskader aan bod waarin de relevante beleidsplannen die de verschillende overheden hebben opgesteld, wordt beschreven. De sectorale aspecten ten behoeve van het aantonen van de uitvoerbaarheid van het plan worden in hoofdstuk 4 behandeld. In dit hoofdstuk worden achtereenvolgens de aspecten verkeer en verkeerslawaaï, milieu, waterhuishouding, ecologie en archeologie beschreven. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan. In hoofdstuk 6 ten slotte wordt een toelichting gegeven op de gekozen planvorm en de juridische regeling, zoals deze op de verbeelding en in de regels is opgenomen.

2 Het plan

2.1 Ontstaansgeschiedenis en huidige situatie

Het plangebied is gelegen in Heerhugowaard aan de Korteweg. Het is gelegen in veengebied. Na de laatste ijstijd, zo'n 12.000 jaar geleden, vormde zich dit veengebied. Het smeltwater uit de Alpen werd naar zee afgevoerd, waarbij grind en zand werd meegevoerd en afgezet. Daarbij werd het grof zand door de wind uitgestoven en weer afgezet in hoge, overwegend oost- west gerichte, zandruggen. Vanaf 4500-4000 voor Chr. nam de stijging van de zeespiegelstand sterk af en omstreeks 2000 voor Christus sloot de kustlijn zich waardoor de rivieren niet meer materiaal konden afvoeren naar zee. Het westelijk deel van Nederland, tussen de oostelijke zandgronden en de duinkust, veranderde in een uitgestrekt moerasgebied waar op grote schaal veenvorming plaatsvond.

Kaart Jacob van Deventer, 1558 en inzoom op de 'Waert en de Scermer'

Het water nam na 400 na Chr. weer bezit van de streek en bewoning was nauwelijks nog mogelijk. Het duurde vier eeuwen, voordat de veenafzetting een zodanige dikte had bereikt dat men hier weer ging wonen en werken. Visvangst, maar ook enige agrarische activiteiten, vormden de belangrijkste bronnen voor het eigen levensonderhoud. De veengronden waren en zijn aantrekkelijk voor landbouw. De ontginning vindt daarbij plaats door ontwatering. Ontwatering heeft tot gevolg dat de bovenste veenlaag, door aanraking met de lucht, langzaam gaat oxideren waardoor de opgehoopte plantenvoedingsstoffen vrijkomen. Dit betekent ook dat het veen 'verbrandt' en de bodem daalt. Als gevolg daarvan werden grote gebieden voor het getij toegankelijk en moesten ontwatering én waterkering door mensenhand geregeld worden.

Heerhugowaard was geen uitzondering en lag in het meer de 'Heerhugowaard' (de Waert) en vormde een geheel met het Schermermeer. In de 17e eeuw ontstond met name vanuit particuliere kooplieden uit Alkmaar de idee om de Waert droog te leggen. Enerzijds om landbouwgrond te creëren, maar vooral om Alkmaar te beschermen tegen het water. Vanaf 1627 wordt de eerste molen bij Rustenburg gebouwd. Twee jaar later begint de eerste strikmolen met malen. De polder valt droog in 1631. De Grote Waard of Zuiderwaard heet na de drooglegging de Huigenwaard. In het octrooi wordt

het de Heer-Huigenwaard genoemd. De kwaliteit van de landbouwgrond valt echter tegen, zodat het gebied lange tijd niet of nauwelijks tot ontwikkeling kwam. De Waard heeft tot in de vorige eeuw zelfs geen eigen kerk. Dit omdat de noodzaak van een verzorgingscentrum ontbreekt. De bebouwing die er is staat voornamelijk langs de Middenweg. Opvallend zijn de vele Westfriese stolpboerderijen. Deze typische agrarische verschijningsvorm is zeer kenmerkend voor Noord-Holland.

Het verkavelingspatroon van de Waard is rationeel en geometrisch. Dit is kenmerkend voor een droogmakerij-verkaveling. De rechthoekige kavels staan in het algemeen dwars op de hoofdlijnen in de structuur. De Korteweg maakt in ruimtelijk opzicht deel uit van de lob rondom Rustenburg. De verkavelingsrichting wijkt hier af van de rest van de Waard. De Rustenburgerweg is bepalend, de verkaveling staat hier loodrecht op. De Oostdijk is een 2^e bepalend element. De Korteweg is in feite een verbindingsweggetje tussen deze 2 infrastructurele elementen. Nadat de Waard lange tijd niet intensief voor agrarisch gebruik werd genomen- de kwaliteit van de grond viel tegen breidt de boerenstand zich aanzienlijk uit en met het ingaan van de twintigste eeuw gaat zij meer en meer over op de groenteteelt. Hierdoor ontstaat eindelijk het beeld van een moderne polder, vlak en kaal, waar uitgestrekte kool- en aardappelvelden tot aan de horizon reiken. Later zijn er ok diverse (grootschalige) kassenbedrijven ontstaan.

Na de 2^e Wereldoorlog, wordt Heerhugowaard in het kader van gebundelde concentratie als groeikern aangewezen. Heerhugowaard groeit dan snel. De oorspronkelijke vorm en inrichting van de polder komt nu nog terug in het wegenpatroon; deze is rechthoekig. Dit was een bewuste planningkeuze: in het structuurplan van de gemeente uit 1981 staat *'Bij de ruimtelijke indeling van de kern Heerhugowaard is uitgegaan van de orthogonale verkaveling van de droogmakerij; de bestaande wegen en watergangen zijn als gegeven gehandhaafd en bepalen het patroon van de stedelijke opbouw'*. Heerhugowaard breidt zich v.w.b. de oostelijke richting uit tot het buurtschap Het Kruis; de lob rondom Rustenburg blijft het open, agrarische karakter behouden.

In de Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie ligt het binnen het ensemble West-Friesland-West. West-Friesland West grensde lange tijd aan zee en aan meren. De voormalige vissersdorpen zoals Kolhorn herinneren aan deze periode. Pas na de drooglegging van de Schermer en de stapsgewijze aandijkingen van de Zijpepolder, de Wieringerwaard, de Waardpolder en de Groetpolder werd de Westfriese Omringdijk de scheiding tussen oud en nieuw land. Het gebied kende lang vooral een agrarisch gebruik. Grootschalige ruilverkavelingen en schaalvergroting in het midden van de 20e eeuw waren onderdeel van een groot landinrichtingsproces. Ze moesten het agrarisch gebied beter laten aansluiten bij de moderne eisen van de landbouw. Het landschap maakte een ware transformatie door en veranderde ingrijpend. Waterlopen werden rechtgetrokken of verdwenen, kleinere kavels werden samengevoegd en herverdeeld en landschapselementen (bijvoorbeeld beplanting) verdwenen. Dat gebeurde niet overal op dezelfde manier, in dezelfde mate of in dezelfde periode. Er ontstond daardoor een onderscheid tussen enerzijds niet herverkavelde gebieden met een fijnmazige verkaveling en historische linten en erven aan de waterlopen, en anderzijds de nieuwe ruilverkavelingsgebieden met grote percelen en ontsluiting van de erven via een weg. Hierbinnen ligt het oude zeekleilandschap met een grote droogmakerij, de Heerhugowaard, en enkele kleinere, verspreid liggende droogmakerijen (droogmake-

rijenlandschap). Het zeekleigebied heeft door de ontstaansgeschiedenis de karakteristieken van een veenontginningsgebied, vooral herkenbaar aan de lange veenlinten en opstreckende verkaveling haaks op de linten. In het Westfriesse landschap zijn de ontginningsstructuren, vaarten en dijkwegen de belangrijkste lokale structuurlijnen.

De ruimtelijke kwaliteit is volgens de Leidraad onder andere gebaat bij:

-het behouden van het open en kleinschalige terpen- en linten landschap. Belangrijk is om rekening te houden met de maat en schaal van de huidige bebouwing in de linten, met de fijnmazigheid en kwetsbaarheid van het landschap en de cultuurhistorische waarden. Van belang is om te zorgen voor een hechte (zicht)relatie tussen dorp(slint) en landschap, behoud doorzichten vanaf het lint naar het landschap. Het behouden en het zichtbaar/beleefbaar blijven van de huidige verkavelingsstructuur (inclusief sloten) draagt bij aan een goede ruimtelijke kwaliteit.

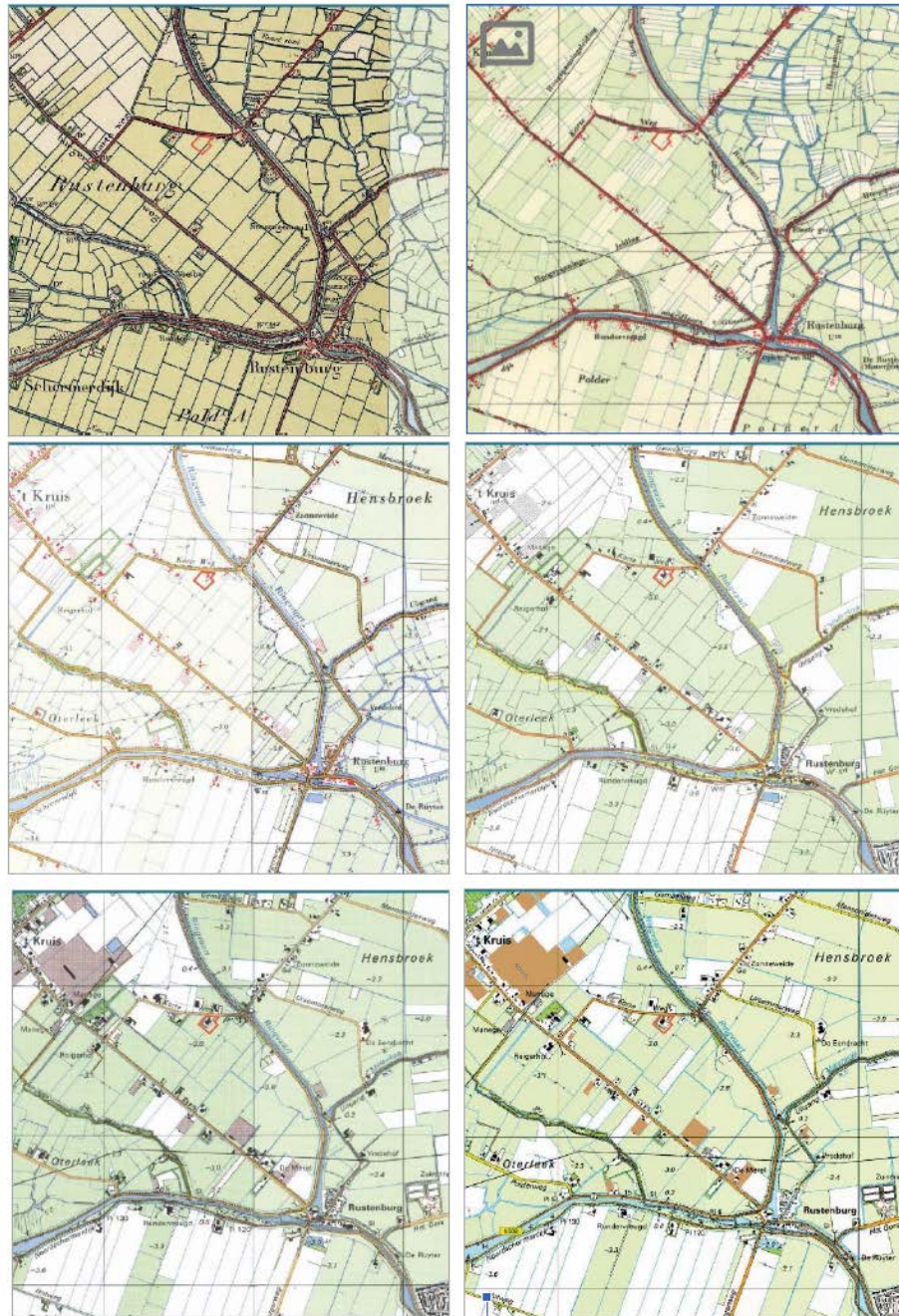
De Korteweg is een smalle weg met relatief veel begeleidende beplanting en enkele geclusterde groene ensembles, afgewisseld met woon- en (agrarische) bedrijfskavels en weidse doorkijken naar het open achterland, dat wisselend als weide en tuin- en groentebouwteelt in gebruik is. Op een enkele plek staat een stolp, een voor Noord-Holland typische verschijningsvorm, waaraan het agrarisch verleden afgelezen kan worden. Een stolp is een vierkante bouwvorm met piramidevormig dak, bedoeld voor de huisvesting van zowel het huishouden als het vee.

Impressies Korteweg

Op de kaart van 1900 hieronder zien we dat langs de Korteweg enkele erven liggen. De percelen zijn groot. De erven beslaan de gehele breedte van de kavel en liggen op grote afstand van elkaar. De polder is hier heel open. De enige beplanting is beplanting op de erven. Op de kaart van 1950 zien we dezelfde situatie, alleen zijn er meer kavelsloten bijgekomen om het land te ontwateren. Uitbreiding van bebouwing vindt vooral plaats langs de Rustenburgerweg. Op de kaart van 1971 (links midden) is het erf Korteweg 6a zichtbaar. Het erf is maar aan één kant begrensd met een kavelsloot. Een aantal ontwateringssloten is inmiddels weer gedempt.

In 1984 wordt de bebouwing op het erf aan Korteweg 6a uitgebreid met de huidige schuren. De kavelsloot langs het erf is gedempt en in 1997 (kaart rechtsonder) vindt uitbreiding plaats over de oude kavelgrens. Het erf was meerhoekig van vorm en liep door over de oude kavelgrens. Dit is niet karakteristiek voor een erf in Heerhugowaard. Verharding voor opslag en een silo stonden buiten het erf in het weiland. Deze elementen lagen kaal in het landschap en zijn zichtbaar vanaf de weg. Deze bebouwing is storend in het landschap en zorgt voor verrommeling.

Topografische kaarten van 1900, 1950, 1971, 1984, 1994 en 1997

Op navolgende foto's is de verrommeling te zien.

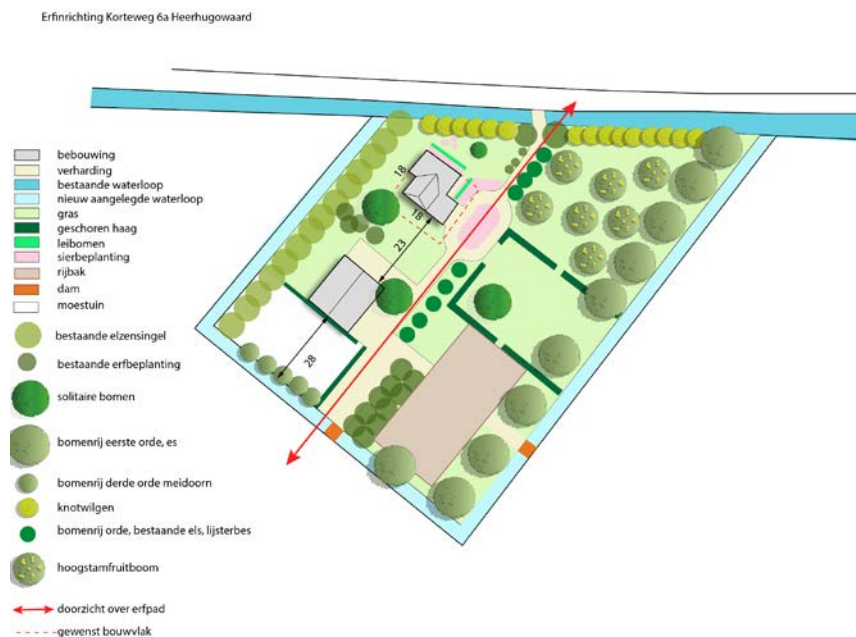

Langs de oostelijke erfgrens liep een gedeeltelijk gedempte kavelsloot. Langs het voorerf loopt de wegsloot langs de Korteweg. Toegang tot het erf wordt gevormd door een dam met een duiker. Verder waren er geen sloten om het erf. Op het erf staat een bescheiden plattelandswoning. Schuin achter de woning staan de bedrijfsgebouwen. Het voorerf voor de woning is groen. Wel stonden er niet inheemse coniferen op het voorerf. Voor de bedrijfsgebouwen ligt een groot vlak verharding, bestaande uit verschillende materialen. Dit geeft een rommelig beeld. Vanaf het voorerf is er zicht op de woning. De beplanting langs de linkerkant van voorerf was dicht en vertoonde achterstallig onderhoud. Er is geen doorzicht over het erf. Het erfpad loopt dood op de bedrijfsgebouwen. Op het erf staat geen stolp maar een plattelandswoning. De schuren zijn van een standaardmodel, zijn voorzien van asbestdaken en zijn duidelijk in verval. Langs de voorerfgrans stond voor de woning geen beplanting. Langs een deel van de

voorergrens stond een dichte elzensingel met achterstallig onderhoud. Langs de westelijke zijergrens stond een elzensingel met achterstallig onderhoud. Langs de oostelijke zijergrens stond een gedeeltelijke elzensingel.

2.2 Het plan

Het plan is om de Korteweg 6a als particuliere woning in gebruik te nemen. De overbodig geworden agrarische bebouwing wordt behoudens een deel van een bestaande schuur gesloopt. Deze schuur wordt dichtgezet en vernieuwd en krijgt een oppervlakte van 209 m², een goothoogte van 3,5 m en een bouwhoogte van 5,5 m. Het perceel wordt vervolgens landschappelijk op een zorgvuldige wijze ingepast. Zie navolgende afbeelding en het erfinrichtingsplan, dat als bijlage is toegevoegd aan dit bestemmingsplan¹. Om het perceel is een sloot gegraven, waardoor het infiltrerend vermogen toeneemt. Er worden enkele nieuwe bomen geplant, waaronder knotwilgen, meidoornen en hoogstamfruitbomen. Een bestaande elzensingel en bestaande erfbeplanting blijft behouden. Er zal een zichtlijn ontstaan gezien van de Korteweg naar het achterland (rode pijl op navolgende afbeelding). Er zijn voorts plannen om de bestaande woning iets uit te breiden, maar hoe dit concreet gaat plaatsvinden, waar en in welke omvang, is nu nog niet bekend. Dit zal nog nader uitgewerkt worden. Tot slot wordt er een paardenbak (zonder verlichting) aangelegd.

Erfinrichtingsplan Korteweg 6a, getekend door Natuurlijke Zaken

Het erf krijgt op deze manier weer een traditionele indeling zoals we die in de Waard vaker aantreffen. De erven zijn rechthoekig en liggen vaak in de breedte van de weg en worden begrensd door slootjes. De woning staat prominent vooraan het perceel; de bedrijfsbebouwing staat er achter. Er was vaak streekeigen erfbeplanting aanwezig met vaak een hoogstamfruitboomgaard. Dit creëerde vaak een tweedeling op het erf (woning/bedrijf vs. fruitboomgaard) waardoor in het midden vaak een doorkijk ont-

¹ Landschappelijk inpassingsplan, Natuurlijke Zaken, 12 december 2018

stond naar het achterland. Dit zijn allemaal elementen die terugkomen in het erfinrichtingsplan. Zeker in combinatie met sloop van het overgrote deel van de bedrijfsbebouwing, kan gesproken worden van een ruimtelijk gewenst initiatief. Uit een studie blijkt voorts dat het niet reëel is dat het perceel nog voor agrarische doeleinden in gebruik wordt genomen². Belangrijkste reden hiervoor is dat de omliggende gronden al in eigendom zijn van agrariërs. Tevens maakt de schaalvergroting als trend binnen de agrarische sector het onwaarschijnlijk dat ter plaatse op een efficiënte manier nog een agrarisch bedrijf te exploiteren valt. Een reguliere woonfunctie is dan een logische vervolgfunctie. Zoals uit hoofdstuk 4 blijkt, worden andere (agrarische) bedrijven niet aangetast in de bedrijfsvoering en zal ter plaatse van no.6a sprake zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Het plan past ook goed binnen de provinciale doelstellingen zoals verwoord in de Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie (zoals in deze paragraaf aangegeven). De woonfunctie past goed binnen het karakter van het lint, dat zich kenmerkt door rust en openheid, sporadisch afgewisseld met enkele bedrijven. Verder wordt er een zichtrelatie met het achterliggende land gerealiseerd en wordt er een verkaveling gerealiseerd met een slootje eromheen, dat beantwoordt aan de traditionele erfopstellingen in deze regio.

Onder genoemde redenen kan medewerking worden verleend aan het initiatief. In het navolgende hoofdstuk wordt het initiatief getoetst aan het ruimtelijk relevant beleid van diverse overheden.

² Adviesrapport Korteweg 6a, DLV advies, 31 oktober 2018

3 Toets aan beleid

3.1 Inleiding

Aan iedere ruimtelijke onderbouwing ligt een aantal uitgangspunten ten grondslag ten aanzien van de inrichting van de omgeving. Deze uitgangspunten vinden hun grondslag in algemeen gemeentelijk beleid. Ook is er beleid op deelaspecten ten aanzien van bijv. wonen, detailhandel, groen, welzijn etc. dat voor een ruimtelijke onderbouwing van belang is. Dit gemeentelijk beleid ten aanzien van de inrichting van het gemeentelijk gebied, heeft mede gestalte gekregen mede op grond van ruimtelijk beleid van hogere overheden, zoals het rijk en de provincie. Provinciaal en gemeentelijk beleid zijn ieder op hun beurt weer een vertaling van de meer abstracte regie op nationaal niveau, c.q. het rijksbeleid. Rijks, provinciaal en regionaal ruimtelijk beleid worden hierna kort uiteengezet. Het gemeentelijk beleid, dat de achterliggende gedachte van de ruimtelijke onderbouwing vormt, komt daarna aan de orde.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)*

Een actualisatie van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid is nodig gebleken, omdat de verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit gedateerd zijn door nieuwe politieke accenten en veranderende omstandigheden, zoals de economische crisis, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen, onder andere omdat groei, stagnatie en krimp gelijktijdig plaatsvinden. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau.

De visie is vernieuwend in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden worden. In de structuurvisie schetst het rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn). De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk 'concurrerend, bereikbaar en leefbaar&veilig'. Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het rijk aan geeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Van deze drie doelen benoemt het rijk 13 nationale belangen. Voor alle nationale opgaven worden rijksinstrumenten ingezet, waarbij financiering slechts één van de instrumenten is. Ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale opgaven.

Beoordeling en conclusie: voor het plangebied is met name de hoofddoelstelling "waarborgen van een leefbare en veilige woonomgeving" van toepassing. Dit plan versterkt de kwaliteit van de leefomgeving.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening en Besluit ruimtelijke ordening (Barro/Bro, 2012)

Het kabinet heeft in de hiervoor genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet.

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken.

Het kabinet heeft de keuze voor deze onderwerpen gemaakt in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

Het 1e deel van het Barro is in december 2011 van kracht geworden. Per 1 oktober 2012 is een aantal onderwerpen toegevoegd en is de Ladder van duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Met de uitbreiding van het Barro is de juridische verankering van de SVIR compleet geworden.

Het laatste belang, zorgvuldige afweging, is verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening. De regeling komt er op neer dat van bepaalde ontwikkelingen nut en noodzaak dient te worden aangetoond. Op 1 oktober 2012 is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' toegevoegd aan het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Op 1 juli 2017 is een wijziging van het Bro in werking getreden, waarbij de Ladder voor duurzame verstedelijking is aangepast. De (gewijzigde) Ladder is in artikel 3.1.6 lid 2 Bro vastgelegd en luidt als volgt: *De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.*

Beoordeling en conclusie: onderhavige ontwikkeling voorziet in de functiewijziging van een bestaand pand/erv. Gezien de kleinschaligheid voorziet het betrokken plandeel niet in een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1., eerste lid, aanhef en onder i van het Bro en is artikel 3.1.6, 2^e lid van het Bro niet van toepassing. Deze conclusie kan uit diverse jurisprudentie worden gestaafd. Zie onder meer een uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2316) of de uitspraak van de Afdeling van 21 januari 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:96) inzake een functiewijziging van een restaurant. Verdere toetsing aan de Ladder kan derhalve achterwege blijven.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Omgevingsvisie Noord-Holland 2016

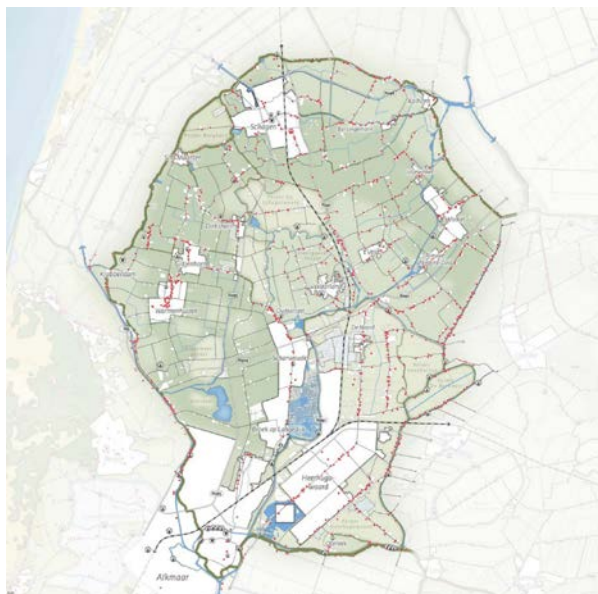
De Omgevingsvisie NH2050 is op 19 november 2018 door Provinciale Staten (PS) vastgesteld. In de Omgevingsvisie NH2050 staat een duurzame ontwikkeling van de fysieke leefomgeving centraal. De leefomgeving is de basis is, met neen samenleving

die wensen en behoeften heeft en de leefomgeving gebruikt voor ruimtelijk- economische ontwikkelingen. De hoofdambitie is gericht op een goede balans tussen economische groei en leefbaarheid.

De belangrijkste onderwerpen zijn:

1. Klimaatverandering bedreigt onze leefomgeving; de ambitie is een klimaatbestendig en waterrobuust Noord-Holland
2. Verbetering van bodem, water- en luchtkwaliteit; de ambitie is het behouden en waar mogelijk verbeteren van de kwaliteit van de fysieke leefomgeving
3. Biodiversiteit; de ambitie luidt deze te vergroten;
4. Economische transitie; ambitie is een duurzame economie, met innovatie als belangrijke motor.
5. Energietransitie; de ambitie is dat Noord-Holland als samenleving in 2050 volledig klimaatneutraal en gebaseerd is op (een maximale inzet op opwekking van) hernieuwbare energie.
6. Mobiliteit: de ambitie is dat de inwoners en bedrijven van Noord-Holland zichzelf of producten effectief, veilig en efficiënt kunnen verplaatsen, waarbij de negatieve gevolgen van de mobiliteit op klimaat, gezondheid, natuur en landschap steeds nadrukkelijk meegewogen worden
7. Wonen en Werken: de ambitie is dat vraag en aanbod van woon- en werklocaties (kwantitatief en kwalitatief) beter met elkaar in overeenstemming zijn;
8. Landschap: de ambitie is het benoemen, behouden en versterken van de unieke kwaliteiten van de diverse landschappen en de cultuurhistorie.

In de Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie ligt het gebied binnen West-Friesland West. De Westfriese Omringdijk vormt door zijn herkenbare dijkprofiel grotendeels een duidelijke rand aan de noord-, west- en zuidzijde van het ensemble. Vanaf de dijk is het verschil tussen enerzijds het oude zeekleilandschap en anderzijds de nieuwere aandijkingen en droogmakerijen goed te beleven. Hierbinnen ligt het oude zeekleilandschap met een grote droogmakerij, de Heerhugowaard, en enkele kleinere, verspreid liggende droogmakerijen (droogmakerijenlandschap) . De ambitie is om de landschappelijke structuren te versterken, de verkavelingsstructuur te behouden en daar waar aanwezig de openheid.

Uitsnede Leidraad voor Landschap en Cultuurhistorie

Het wegnemen van de grote druk op de woningmarkt is één van de opgaven. In Noord-Holland Noord moeten er 20.000 woningen bijkomen tot 2040. Het op peil houden van het voorzieningenniveau in de gehele provincie een andere.

Beoordeling en conclusie: het plangebied valt gezien de bestemming niet in Bestaand Stedelijk Gebied. Op basis van de provinciale verordening (zie paragraaf hierna) is het echter mogelijk om voormalige agrarische percelen te verkleuren naar Wonen. Binnen dit plan is sprake van duurzaam ruimtegebruik. De spaarzame ruimte in Heerhugowaard wordt met dit plan optimaal benut door sloop van overbodig geworden bedrijfsgebouwen en gedeeltelijke nieuwbouw. Bestaande ruimte wordt hierdoor intensiever benut en krijgt een zinvolle nieuwe functie. Bovendien word de landschappelijke waarde verbeterd door de aanleg van (inheemse) beplanting. Daarmee levert het een bijdrage aan het belang van duurzaam ruimtegebruik.

3.3.2 Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie Noord-Holland (2017, 2018)

De Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PVRS) is opnieuw vastgesteld in 2017, en gewijzigd in 2018

De verordening schrijft voor waaraan de inhoud van (gemeentelijke) bestemmingsplannen, projectbesluiten en beheerverordeningen moet voldoen. Het gaat hierbij vooral om de doorwerking van het in de provinciale structuurvisie vastgelegde beleid. De provinciale ruimtelijke verordening is daarvoor bij uitstek het aangewezen instrument om die doorwerking te realiseren via algemene regels omtrent de inhoud voor o.a. bestemmingsplannen. Ten aanzien van een aantal onderwerpen zijn algemene regels gesteld die zich specifiek richten op de provincie ter verdere uitwerking en/of aanvulling in een provinciale verordening. Op deze manier komen rijksregels "getrapt" in bestemmingsplannen terecht. Voor bestemmingsplannen die in Bestaand Stedelijk Gebied vallen en waarmee geen provinciaal belang is gemoeid, stelt de PVRS met uitzondering van de hierna genoemde bepaling, geen regels. In het kader van de 1e herziening is in de PVRS een bepaling toegevoegd, te weten artikel 33.

Lid 1 van artikel 33 bepaalt dat bestemmingsplannen voor woningbouw, renovatie, (herstructurering) bedrijventerreinen, kantoorlocaties en glastuinbouw dienen te beschrijven op welke wijze invulling wordt gegeven aan energiebesparingen, inzet van duurzame energiebesparing en inzet van duurzame energie, waaronder mede wordt verstaan het gebruik van restwarmte, Warmte Koude Opslag en aardwarmte, zonne-energie en biomassa. Lid 2 van dit artikel bepaalt dat nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking aan eisen van duurzaam bouwen dient te voldoen. Het plan aan de Korteweg 6a betreft geen nieuwe verstedelijking. De toekomstige uitbreiding van de woning zal tot een betere isolatie leiden: het oude pand was slecht geïsoleerd. Zodoende is er energiebesparing.

Van bepaling is voorts artikel 17 inzake voormalige agrarische bouwpercelen. Een bestemmingsplan kan voorzien in een functiewijziging van het agrarisch bouwperceel naar een woonfunctie voor maximaal twee burgerwoningen indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. de bedrijfswoning of het agrarisch bouwperceel is niet gelegen in glastuinbouwconcentratiegebied, zoals aangegeven op kaart 7 en de digitale verbeelding ervan;
- b. de omzetting naar een woonfunctie beperkt de bedrijfsvoering en de ontwikkelingsmogelijkheden van omringende agrarische bedrijven niet;
- c. aan maximaal 2.500 m² van het oorspronkelijke bestemmingsvlak dat voorzag in het agrarische bouwperceel wordt de woonbestemming toegekend;
- d. de bestaande agrarische bedrijfsbebouwing op de overige gronden van het agrarisch bouwperceel wordt gesloopt en aan deze gronden een bestemming wordt toegekend zonder bouw mogelijkheden;
- e. een tweede burgerwoning is alleen mogelijk als meer dan 1.500 m² grondoppervlakte aan bestaande agrarische bedrijfsbebouwing wordt gesloopt, en;
- f. een burgerwoning is uitsluitend mogelijk op het agrarische bouwperceel waar de agrarische bedrijfswoning staat.

Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing. Een bestemmingsplan kan voorzien in een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling in het landelijk gebied, indien gelet op de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie:

- a. rekening wordt gehouden met:
 - i. de ambities en ontwikkelprincipes van het toepasselijke ensemble, en;
 - ii. de ambities en ontwikkelprincipes van de toepasselijke provinciale structuren, en;
- b. hierbij wordt betrokken:
 - i. de kansen zoals beschreven bij de ambities en ontwikkelprincipes, en;
 - ii. de ontstaansgeschiedenis en de kernwaarden van het toepasselijke ensemble, en;
 - iii. de ontstaansgeschiedenis en de kernwaarden van de toepasselijke provinciale structuren.

Aan deze voorwaarden wordt voldaan. Er worden geen (agrarische) bedrijven beperkt in hun bedrijfsvoering, zie hiervoor verder hoofdstuk 4. Het bijgebouw is een bijgebouw bij de woning en geen agrarisch gebouw. De agrarische gebouwen worden gesloopt. De woonbestemming is conform de provinciale regel 2.500 m² (de rest van het erf heeft de bestemming Tuin). In hoofdstuk 2 is ingegaan op de ontstaansgeschiedenis en de principes van het landschap ingegaan en de wijze waarop het initiatief daar binnen past.

Anders dan hiervoor genoemd, zijn er verder geen provinciale belangen uit de PVRs in het geding. Het plan is voorts in overeenstemming zijn met de PVRs.

Beoordeling en conclusie: het plan voldoet aan de PVRs.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Structuurvisie Heerhugowaard 2020

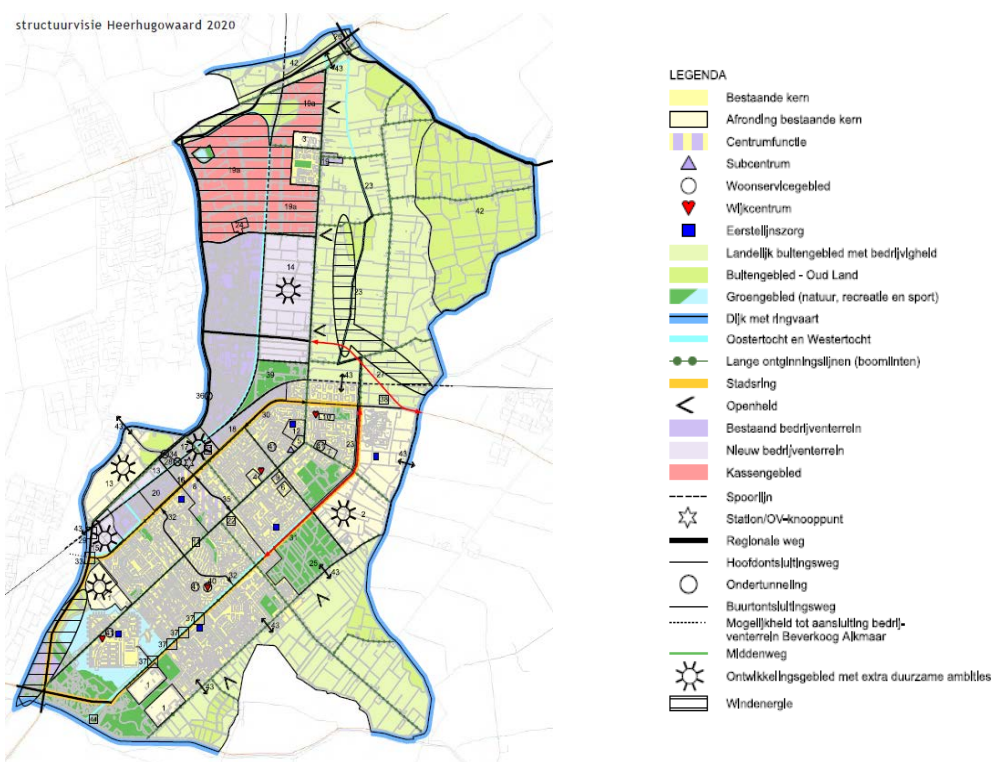
De structuurvisie is vastgesteld in 2011 en schetst de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente voor de komende 10 á 15 jaar. Heerhugowaard wil een duurzame, sociale, vitale stad worden. De doelen zijn:

- ✓ Het creëren van samenhang en eenheid in de gemeente.

- ✓ Het bieden van een thuisbasis in plaats van een uitvalsbasis, met de bijbehorende voorzieningen en vertier (een eigen identiteit).
- ✓ Het verenigen van dorpse waarden (groen, ruimte, kleinschaligheid, veiligheid en geborgenheid) en stadse waarden (Stadshart, zorgvoorzieningen en vertier).
- ✓ Het landelijk gebied landelijk en open houden.
- ✓ Verdere regionalisering zonder daarbij het karakter als individuele gemeente te verliezen.

Voor wat betreft de woonwensen wordt onder meer aangegeven dat het met het oog op de vergrijzing het zaak is om de woningen goed toegankelijk te maken voor ouderen en voor het adequaat verlenen van zorg. Dit zal dan niet alleen gelden voor appartementen, maar ook voor grondgebonden woningen. Door variatie aan te brengen in de woningtypen wordt de verschillende doelgroepen de mogelijkheid geboden in Heerhugowaard te blijven. De doelstelling is tevens om mensen langer in hun eigen woning te laten wonen, dit kan door levensloopbestendige woningen te realiseren en aangepaste woningen.

Het plangebied ligt binnen het deelgebied Landelijk Gebied Zuid. Dit is een open gebied met veel doorzichten vanuit het lint. In het landelijke gebied zijn nieuwe ontwikkelingen langs de linten incidenteel mogelijk, mits deze passen in cultuurhistorisch en landschappelijk opzicht. Ook mag de nieuwe ontwikkeling geen agrarische belangen aantasten. Dit vraagt om maatwerk. Zo moeten de karakteristieke openheid en doorzichten op het achterliggende landschap behouden blijven. Transformatie van storende bebouwing is wenselijk. Zowel de Rustenburgerweg, Oostdijk als de Korteweg zijn boomlinten en maken onderdeel van het structurerende groen- en blauwraamwerk van de gemeente.

Structuurvisiekaart

Beoordeling en conclusie

Het plan past binnen de wens het landelijke karakter te behouden en draagt bij aan de ruimtelijke kwaliteit. De groene en historische functie van de Korteweg wordt voorts niet aangetast; de geplande groene inkleding van het perceel kan hier zelfs aan bijdragen. Bovendien wordt storende bebouwing gesloopt, een wens die verwoord is in de structuurvisie. Het gaat om een incidentele ontwikkeling die als cultuurhistorisch en landschappelijk passend beschouwd kan worden. Het biedt de mogelijkheid het beeld te openen door een zorgvuldige tuin- en erfinrichting.

3.4.2 Groenstructuurvisie Heerhugowaard

De groenstructuurvisie bevat een samenhangende visie op het groen in en om Heerhugowaard. Dit betekent dat: 1. de visie een uitwerking geeft van de Structuurvisie Heerhugowaard 2010-2020; 2. de visie als toetsingskader dient voor het beoordelen van ruimtelijke plannen en projecten en tevens een goede basis vormt voor mogelijke toekomstige subsidies en voor koppeling aan projecten en programma's van anderen partijen; 3. de visie de basis biedt voor de planologische bescherming van waardevolle gebieden en dat op basis van de visie randvoorwaarden kunnen worden meegegeven aan stedenbouwkundige projecten.

Het plan bespreekt de gemeentelijke visie op de volgende kernpunten
historische structuur

De historische structuur van de droogmakerij is zichtbaar door de aanwezigheid van uniforme boomlinten op ontginningsassen en verbindingswegen; contrast tussen polderlandschap en stedelijk gebied Het contrast tussen polderlandschap en stedelijk gebied is zichtbaar doordat er zichtlijnen naar het polderlandschap zijn die een doorkijk bieden naar de open ruimte. Daarnaast hebben de belangrijkste entrees van de stad een verhoogde sierwaarde.

natuurwaarde

De groeninrichting heeft een zo groot mogelijke natuurwaarde door het zoveel mogelijk toepassen van ecologisch groenbeheer en door het verbinden van gebieden met een hoge ecologische waarde of potentie

recreatiewaarde

De groengebieden met een recreatieve (neven)functie hebben recreatiewaarde doordat de groeninrichting is aangepast aan de recreatieve behoeften van de diverse gebruikers met de nadruk op bruikbaarheid, reinheid en veiligheid; duurzame inrichting De groeninrichting is zo duurzaam mogelijk. De gemeente is opgedeeld in drie zones die elk de mate weerspiegelen waarin dit wordt nagestreefd. De groenstructuurvisie vormt tevens de basis voor het groenbeleidsplan.

3.4.3 Groenbeleidsplan

Het groenbeleidsplan bevat samenhangend beleid op het groen in en om Heerhugowaard. Dit betekent dat: 1. het groenbeleidsplan een beleidsmatige uitwerking geeft van de Groenstructuurvisie. Hierbij benoemt het de daarin beschreven doelen en beschrijft passende strategieën gebaseerd op een analyse van de sterktes, zwaktes, kansen en bedreigingen; 2. het plan de basis biedt voor de planologische bescherming van waardevolle gebieden en dat op basis van het plan randvoorwaarden kun-

nen worden meegegeven aan stedenbouwkundige projecten door middel van een vertaling in het Standaard plan van eisen; 3. het plan helderheid biedt bij de prioritering en programmering van het groenbeheer door de gemeente; 4. het plan daarnaast de kaders biedt voor vergunningverlening en handhaving, voor de uitgifte van snippergroen en voor groencompensatie. Verder geeft het een aanduiding van de uit te voeren activiteiten en een globale planning met de bijbehorende kosten.

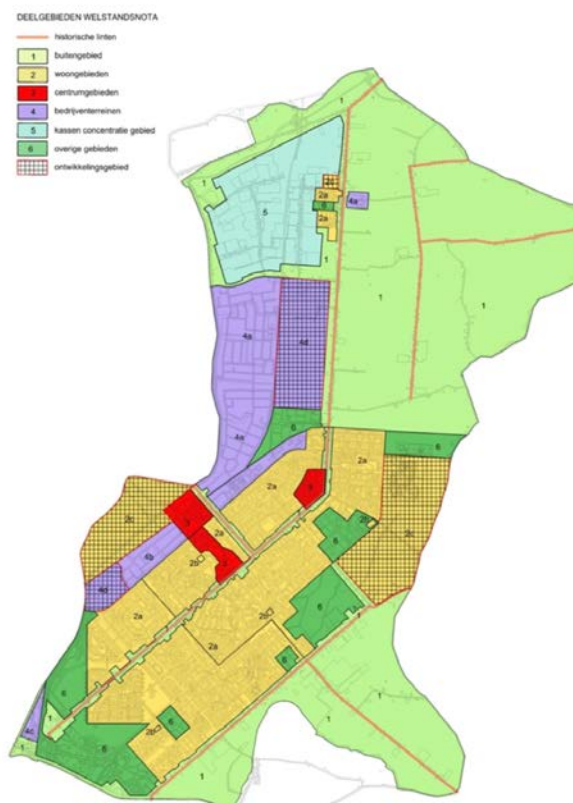
Beoordeling en conclusie

Het plan staat de doelstellingen van beide beleidsdocumenten met betrekking tot groen niet in de weg. Door de groene aankleding van het terrein draagt het er zelfs aan bij.

3.4.4 Nota Ruimtelijke Kwaliteit Heerhugowaard 2016

Heerhugowaard is een dynamische en aantrekkelijke plaats om te wonen, te werken en te leven. De gemeente spant zich onder meer via het welstandsbeleid in om de kwaliteit te behouden en te versterken en streeft voor alle gebieden naar behoud van het karakter en van de beeldkwaliteit. Veranderingen in de stad gaan soms snel en soms geleidelijk. Door kleinere en grote bouwinitiatieven is Heerhugowaard constant in ontwikkeling. De welstandsnota is geen geïsoleerd instrument maar maakt onderdeel uit van het ruimtelijke kwaliteitsbeleid van de gemeente, waarin de aanwezige cultuurhistorische, stedenbouwkundige en architectonische waarden een belangrijke rol spelen bij de beoordeling van ontwikkelingen en (ver)bouwplannen. Mede door het welstandsbeleid worden bestaande kwaliteiten gewaarborgd en wordt ruimte geboden aan nieuwe initiatieven.

Met de herziene welstandsnota uit 2013 geeft de gemeente Heerhugowaard invulling aan de wens om het welstandsbeleid, daar waar dat kan, te vereenvoudigen en te versoepelen. Het nieuwe beleid sluit beter aan op het vergunningvrije bouwen zoals dat is vastgelegd in het Rijksbeleid. Daarnaast is het aantal welstandsgebieden verminderd en zijn de toetsingscriteria vereenvoudigd en verbeterd. Meer onderdelen zijn, onder voorwaarden, welstandsvrij. Om dit te kunnen bereiken zijn er soms extra

toetsingscriteria toegevoegd. Het resultaat is dat er daardoor meer welstandsvrije bouw mogelijkheden zijn. In het vernieuwde welstandsbeleid heeft ambtelijke toetsing een grotere rol en wordt de welstandscommissie meer gericht ingezet. Hierdoor kunnen kleinere bouwplannen sneller worden vergund. De welstandsnota bevat zowel objectgerichte criteria als gebiedsgerichte criteria.

Beoordeling en conclusie

Het plangebied valt binnen het deelgebied buitengebied (1). Het welstandsbeleid is hier vooral gericht op het in stand houden en bij nieuwe ontwikkelingen versterken van het karakter en de eenheid van de lintbebouwing langs de weg. De mogelijkheid blijft open tot vernieuwen binnen de bestaande context met behoud van de bestaande cultuurhistorische en landschappelijke waarden.

Ligging in de omgeving

- * Bij de lintbebouwing gaat het om het behouden en herstellen van het kleinschalige, diverse en ruimtelijke karakter.
- * Opbouw en ordening van gebouwen op een erf of kavel is samenhangend en past binnen de karakteristiek van het lint terplekke.
- * Bebouwing is in positie en massa afgestemd op de verkavelingsrichting.
- * Binnen de samenhang van het lint zijn gebouwen individueel en afwisselend.
- * In het geval van erven is er sprake van een compositie van gebouwen waarbij een hiërarchisch onderscheid wordt gemaakt tussen het hoofdgebouw en bijgebouwen.
- * In een lintbebouwing staan de objecten vrij en zijn gericht op de weg.
- * Tussen de objecten is onbebouwde ruimte, waardoor doorzichten mogelijk blijven. Uitzondering hierop zijn de centrum- en winkelgebieden aan de Middenweg en in 't Kruis.

- * Karakteristieke bebouwingselementen in dit gebied - bijvoorbeeld bruggen naar de woningen - handhaven en herstellen.
- * Bestaande verspringingen in de rooilijn worden behouden. Erkers en verbijzonderingen aan de gevels zijn mede bepalend voor het straatbeeld in de linten.
- * Voorgevel en publieksgerichte functies zijn gericht op de straat.
- * Er dient rekening gehouden te worden met een evenwichtige samenhang tussen de diverse gebouwen op het erf.
- * Er wordt niet gebouwd tegen gebouwen die in vorm en massa afwijken. In uitzonderlijke gevallen wordt samengevoegd via een tussenlid met platte afdekking.

Massa

- * De gebouwen zijn individueel en afwisselend.
- * Per kavel is er één hoofdmassa met een eenduidige hoofdvorm.
- * Gebouwen bestaan uit een onderbouw met een hellend dak niet afgeplat (zadeldak, mansardekap).
- * Bijgebouwen zijn ondergeschikt aan de hoofdmassa. Nokhoogte van bijgebouwen zijn minimaal 1 meter lager dan het hoofdgebouw. Indien de goothoogte van de woning op de eerste verdiepingvloer ligt, moet het boeideel van het bijgebouw op gelijke hoogte of lager liggen. Uitzondering hierop zijn de agrarische bedrijven en woonboerderijen, hier geldt dat bijgebouwen in positie en uitwerking ondergeschikt zijn aan het hoofdgebouw.

- * In geval van een dwarskap is bij vervangende nieuwbouw de oorspronkelijke richting van de kap maatgevend.
- * Schaalvergroting is niet gewenst: samenvoeging van woningen/panden is in principe niet toegestaan.
- * Samenvoeging van woningen mag in incidentele gevallen met instandhouding van de korrelgrootte van het lint (de verhoudingen tussen de verschillende bouwvolumes in de directe omgeving moeten visueel intact blijven).
- * Bij hoeksituaties gericht naar het openbaar gebied is er ontwerpaandacht voor de naar het openbaar gebied gerichte gevels. Gevels zijn niet compleet gesloten, maar voorzien van raampartijen.

Detailering

- * Renovaties, aan- of verbouwing worden in stijl aangepast aan het oude gebouw: hedendaagse interpretatie op historische kenmerken is mogelijk.
- * Er wordt aandacht geschonken aan de zorgvuldige vormgeving van de entrees, erkers, dakkapellen, kroonlijsten en dergelijke.
- * Vormgeving, kleur en materiaalgebruik worden afgestemd op het karakter van het pand of de omgeving, zoals baksteen en pannendak. In het algemeen zijn niet toegestaan: wit/grijze betonsteen/ kalkzandsteen, beton-, kunststof- of aluminiumbeplating, geglaazuurde dakpannen.
- * Stucwerk van vrijstaande gemetselde woningen is in uitzonderlijke situaties mogelijk.
- * Kozijnen, ramen en deuren van kunststof zijn alleen toegestaan als de uitstraling en detailering vergelijkbaar is met de uitstraling en detailering van hout.
- * Winkelpuizen en straatgerichte gevels van bedrijven en maatschappelijke functies hebben een open karakter, zijn transparant en representatief.

De Korteweg is voorts gelegen aan een historisch lint

CRITERIA

Situering

- * Bij de lintbebouwing gaat het om het behouden en herstellen van het kleinschalige, diverse en ruimtelijke karakter. Waarbij zoveel mogelijk doorzichten mogelijk blijven.
- * Bebouwing is in positie en massa afgestemd op de verkavelingsrichting.
- * Voorgevel en publieksgerichte functies zijn gericht op de straat.
- * Er wordt niet gebouwd tegen gebouwen die in vorm en massa afwijken. In uitzonderlijke gevallen wordt samengevoegd via een tussenlid met platte afdekking.

Hoofdvorm

- * Per kavel is er één hoofdmassa met een eenduidige hoofdvorm.
- * De gekozen kapvorm moet passen bij de al aanwezige kapvormen op het perceel. De gebouwen bestaan uit een onderbouw met een hellend dak dat niet is afgeplat. Minimale dakhelling 30 graden, maximale dakhelling 65 graden.
- * Bijgebouwen zijn ondergeschikt aan de hoofdmassa. Nokhoogte van bijgebouwen zijn minimaal 1 meter lager dan het hoofdgebouw. Indien de goothoogte van de woning op de eerste verdiepingvloer ligt, moet het boeideel van het bijgebouw op gelijke hoogte of lager liggen. Uitzondering hierop zijn de agrarische bedrijven en woonboerderijen, hier geldt dat bijgebouwen in positie en uitwerking ondergeschikt zijn aan het hoofdgebouw.
- * In geval van een dwarskap is bij vervangende nieuwbouw de oorspronkelijke richting van de kap maatgevend.

- * Samenvoeging van woningen mag slechts met instandhouding van de korrelgrootte van het lint (de verhoudingen tussen de verschillende bouwvolumes in de directe omgeving moeten visueel intact blijven).
- * Bij hoeksituaties gericht naar het openbaar gebied is er ontwerpaandacht voor de naar het openbaar gebied gerichte gevels. Gevels zijn niet compleet gesloten, maar voorzien van raampartijen.

Materiaal, Details kleur

- * Renovaties, aan- of verbouwing worden in stijl aangepast aan het oude gebouw: hedendaagse interpretatie op historische kenmerken is mogelijk.
- * Er wordt aandacht geschonken aan de zorgvuldige vormgeving van de entrees, erkers, dakkapellen, kroonlijsten en dergelijke.
- * Vormgeving, kleur en materiaalgebruik worden afgestemd op het karakter van het pand of de omgeving, zoals baksteen en pannendak. In het algemeen zijn niet toegestaan: wit/grijze betonsteen/ kalkzandsteen, beton-, kunststof- of aluminiumbeplating, geglazuurde dakpannen.
- * Stucwerk van vrijstaande gemetselde woningen is in uitzonderlijke situaties mogelijk.
- * Kozijnen, ramen en deuren van kunststof zijn toegestaan als de uitstraling en detaillering vergelijkbaar is met de uitstraling en detaillering van hout.
- * Winkelpuizen en straatgerichte gevels van bedrijven en maatschappelijke functies hebben een open karakter, zijn transparant en representatief.

OVERIGE CRITERIA

Voor agrarische gebouwen, oorspronkelijk agrarische stolpboerderijen en reclames zijn er aanvullende criteria opgenomen in de objectcriteria.
Voor veelvoorkomende kleine bouwwerken gelden (daar waar de toets ruimtelijke kwaliteit wel van toepassing is) tevens de sneltoetscriteria.

Beoordeling en conclusie

Het plan zal moeten voldoen aan de Nota Ruimtelijke Kwaliteit; op voorhand is niet de verwachting dat hieraan niet voldaan kan worden.

4 Toets aan milieu- en omgevingsaspecten

4.1 Inleiding

Aan de verschillende overheden zijn op basis van milieuwetgeving zoals de Wet milieubeheer en de Wet geluidhinder taken en bevoegdheden op milieugebied toegekend. Deze hebben ook betrekking op de ruimtelijke ordening. Het milieubeleid van de verschillende overheden is erop gericht om te komen tot een integrale verbetering van de leefomgevingkwaliteit door een vroegtijdige integratie van milieukwaliteit in ruimtelijke planvormingsprocessen. Dit hoofdstuk geeft een antwoord op de vraag of het nieuwe bestemmingsplan daadwerkelijk uitvoerbaar is.

4.2 Milieuaspecten

4.2.1 *Besluit milieueffectrapportage (m.e.r.)*

In het Besluit milieueffectrapportage is bepaald dat een milieueffectbeoordeling ook uitgevoerd moet worden als een project, dat wordt genoemd in de bijlage onder D van het Besluit m.e.r., nadelige gevolgen heeft voor het milieu. Het bestemmingsplan voorziet in de mogelijkheid tot ingebruikname van een agrarische bedrijfswoning voor particuliere woning, en het realiseren van paardenbak en een schuur. Dit is een activiteit die is genoemd in de Dlijst (categorie D 11.2 Stedelijk vernieuwingsproject). Daarom moet worden beoordeeld of het plan belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu heeft. Gelet op de geringe omvang van het plan, ruim onder de drempelwaarde (deze bedraagt 2.000 woningen dan wel 100ha) en de ligging van het plan, worden geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu verwacht. Het milieubelang wordt in het kader van het bestemmingsplan in navolgende paragrafen voldoende mate afgewogen. Een nadere beoordeling in een m.e.r.-beoordeling of plan-m.e.r. is niet noodzakelijk.

4.2.2 *Milieuzonering*

Bij het realiseren van een nieuwe functie dient vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, gekeken te worden naar de omgeving waarin de nieuwe functies worden gerealiseerd. Hierbij spelen twee vragen:

1. Past de nieuwe functie in de omgeving?
2. Laat de omgeving de nieuwe functie toe?

Milieuzonering beperkt zich tot milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie: geluid, geur, gevaar en stof. Kenmerkend voor deze milieuaspecten is dat de belasting op grotere afstand van de bron afneemt. Daarnaast is de mate waarin een bedrijfstype personen- en/of goederenverkeer aantrekt, mede bepalend voor de mate van hinder. Onderstaande tabel geeft inzicht in het verband tussen de (richt)afstand en de milieucategorie.

Richtafstand	Milieucategorie
10 m	1
30 m	2

50 m	3.1
100 m	3.2
200 m	4.1
300 m	4.2

Ad1. Past de nieuwe functie in de omgeving?

Op basis van de VNG publicatie "Bedrijven en milieuzonering 2009" kan worden bepaald of er in de omgeving bedrijvigheid aanwezig is die een belemmering vormt voor een acceptabel woon- en leefklimaat voor de nieuwe woning. Het plangebied maakt gezien de omliggende functies deel uit van een 'rustig gebied'.

Voorliggend plan ziet toe op het realiseren van een particuliere woning in een agrarische bedrijfswoning. Wonen is een milieugevoelige functie. Deze wordt echter gerealiseerd in een bedrijfswoning en de aanwezige bedrijven dienen al rekening te houden met deze woning. Door de bestemming te wijzigen in wonen zal er niets wijzigen ten opzichte van de bedrijven, het is en blijft een woning. Voor wat betreft milieuregeling bestaan er daarom geen belemmeringen.

Met het oog op goede ruimtelijke ordening en volledigheidshalve wordt hierna wel ingegaan op de omliggende bedrijven.

Meest relevant zijn een tweetal bedrijven aan de overzijde van de straat, waarvan de dichtstbijzijnde op ca. 28 m (Korteweg 9) van de woning staat (kleinste afstand) en de wat verder weg gelegen op ca. 58 m (Korteweg 7b). Op beide percelen is een bedrijf met een milieucategorie 2 toegestaan. Er dient dan ingevolge voornoemde brochure van de VNG een afstand van 30 m aangehouden te worden. De afstand tot het dichtstbijzijnde bedrijf is dus iets te klein, maar de afstand tot het bouwvlak, waar gebouwen zijn toegestaan en de bedrijfsactiviteiten plaatsvinden is 41 m. Het deel dat op een te korte afstand ligt is in gebruik naar autobedrijf Hoogeboom. Daar gaat geen overlast van uit. Onder deze omstandigheden is de kleinere afstand aanvaardbaar. Aan Korteweg 7b is een aannemersbedrijf toegestaan (en aanwezig) met een bedrijfsoppervlakte van 1.160 m². Dit bedrijf valt gelet op de omvang binnen milieucategorie 3.1. te typeren. Er moet dan geen afstand van 30 m worden aangehouden, maar 50 m. Daar wordt aan voldaan. Volledigheidshalve wordt genoemd dat er zich aan de Korteweg ook 2 agrarische bedrijven bevinden, evenwel op een afstand van meer dan 150 m. Hier gaat dus geen overlast van uit ter plaatse van no 6a.

Bedrijven nabij Korteweg 6a en foto Korteweg no 9

Ad2. Laat de omgeving de nieuwe functie toe?

Van een woning gaat geen overlast uit. Deze functie is dus 'passend'. De afstand van de paardenbak tot aan andere woningen is groot genoeg, namelijk 70 meter tot de

dichtstbijzijnde woning terwijl de richtafstand 30 meter is, om te concluderen dat woningen daar geen overlast van zullen gaan ondervinden (op het gebied van stof, geur en/of geluid).

Conclusie

Het aspect “milieuzonering” is geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.2.3 Externe veiligheid

Wettelijk kader

Veiligheidsafstanden tussen activiteiten met gevaarlijke stoffen en (beperkt) kwetsbare objecten, zoals woningen, moeten ervoor zorgen dat bij een eventuele calamiteit het aantal dodelijke slachtoffers beperkt blijft. Het Vuurwerkbesluit en het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) stellen afstandseisen aan risicovolle bedrijfsactiviteiten. Het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) en het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) zien toe op transportroutes met gevaarlijke stoffen en op transport via buisleidingen.

In het wettelijk kader en externe veiligheidsbeleid wordt onderscheid gemaakt in twee soorten risico's, namelijk plaatsgebonden risico (PR) en groepsrisico (GR). PR en het GR dienen elk een andere doelstelling. Het PR heeft te maken met de veiligheid van de risicobron (technisch systeem) en is bedoeld voor de burger / gebruiker als individu. Het GR zegt iets over de inrichting van de ruimte rond de risicobron en is bedoeld voor de bestuurder. Naast PR en GR worden binnen zogenaamde effectgebieden ook risico's aanwezig. Het effectgebied van een risicobron geeft aan tot op welke afstand er directe gezondheidseffecten kunnen zijn als er een ernstig ongeval bij de risicobron plaatsvindt.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woon-, werk- of verblijfsomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico is de kans dat een persoon die een jaar lang permanent op een plaats aanwezig is, overlijdt als gevolg van een ongeluk. Deze basisnorm bepaalt dat het risico om te overlijden aan een ongeluk met een gevaarlijke stof voor omwonenden niet hoger mag zijn dan één op de miljoen (10^{-6}).

Groepsrisico

Het groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Het risico geeft aan hoe groot de kans is dat bij een ongeval bij een risicolocatie 10, 100 of 1000 slachtoffers tegelijk vallen. Dit risico is daardoor een maatstaf voor de verwachte omvang van een ramp. Voor het groepsrisico geldt een oriëntatiewaarde. Dit is geen norm, maar een ijkpunt. De oriëntatiewaarde wordt uitgedrukt in een risicocurve. De oriëntatiewaarde houdt in dat het bevoegd gezag in situaties daarboven gemotiveerd kan afwijken. Er kunnen redenen zijn dat een gemeente meer of juist minder risico's accepteert. De gemeente is verplicht om een belangenafweging te maken. Dit is de verantwoording van het groepsrisico. Daarbij spelen onder de zelfredzaamheid, vluchtwegen, economische en maatschappelijke belangen een rol. De hoogte van het groepsrisico kan niet toenemen als er geen invloedsgebied aanwezig is.

Beoordeling en conclusie

Raadpleging van de risicokaart wijst uit dat er ten westen er een drietal gasleidingen van de Gasunie lopen waaronder onder hoge druk gas wordt getransporteerd.

Het gaat om:

A-550:, 66 baar, 36 inch;

A-551, 66 bar, 42 inch;

A-566, 66 bar, 36 inch.

Verder is een hoge druk stikstof buisleiding nabij het plangebied gelegen die qua externe veiligheid niet relevant is. Het plangebied bevindt zich buiten de 100% letaliteitscontour van de drie hogedruk aardgasbuisleiding en is geheel gelegen binnen de 1% letaliteitscontour van deze buisleidingen. De buisleidingen beschikken niet over een PR 10^{-06} contour nabij het plangebied en de belemmeringenstroken zijn gelegen buiten het plangebied. De normen voor het plaatsgevonden risico en de voorwaarden voor de belemmeringenstrook vormen geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

Gezien de ligging binnen de 1% letaliteitscontour is een beperkte verantwoording van het groepsrisico aan de orde. De personendichtheid in het invloedsgebied neemt iets af als gevolg van het plan: de bestemming wijzigt van agrarisch met dienstwoning naar particuliere woning. Het groepsrisico neemt dus niet toe als gevolg van dit plan. In 2010 is als onderdeel van de gemeentelijke beleidsvisie externe veiligheid is door AVIV het groepsrisico berekend en deze bedraagt minder dan 0,1maal de orientatiewaarde. Dat blijft in de nieuwe situatie ook zo. Daarmee is sprake van een verantwoord groepsrisico. Door de Veiligheidsregio Noord Holland Noord is advies uitgebracht over dit plan; dit geeft geen aanleiding tot wijzigingen of een noodzaak tot het treffen van bouwkundige voorzieningen/maatregelen zoals primaire blusvoorzieningen; bij de ingang is een waterloop aanwezig die als bluswatervoorziening kan worden gebruikt.

Uitsnede risicokaart

Het plan is daarmee haalbaar v.w.b. externe veiligheid.

4.2.4 Bodem

Inleiding

Bij functiewijzigingen die leiden tot een verandering van de bestaande bestemming zal in beginsel moeten worden aangetoond dat de kwaliteit van de bodem de realisatie van de gewenste functie ook toestaat. Daarnaast geldt dat de bodemkwaliteit invloed kan hebben op de financiële haalbaarheid als blijkt dat de bodem gesaneerd moet worden.

Beoordeling en conclusie

Nu ter plaatse reeds gewoond mag worden, bestaat er geen aanleiding of noodzaak tot bodemonderzoek. Het enige verschil is namelijk dat er tot op heden alleen door een agrariër hier gewoond mag worden; nu kan iedereen hier wonen. Dit gegeven heeft echter geen relatie met of invloed op de bodemkwaliteit. Er wordt bovendien niet meer dan 50 m² uitgebreid (dit is ook vastgelegd in de regels). Er kan onder deze omstandigheden worden afgezien van bodemonderzoek.

4.2.5 Geluid

Wettelijk kader

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer en/of door inrichtingen, het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). Langs wegen en spoorwegen liggen zones. Binnen deze zones moet voor de realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen akoestisch onderzoek worden uitgevoerd.

De Wgh heeft tot doel geluidhinder te voorkomen en te beperken tot aanvaardbare geluidsniveaus. In de Wgh zijn hiervoor twee soorten grenswaarden opgenomen:

- Voorkeursgrenswaarde : Deze waarde garandeert een vrij goede woon- en leefsituatie binnen de invloedssfeer van een geluidsbron (wegen, spoorwegen, enz).
- Hoogste toelaatbare geluidsbelasting: Deze waarde geeft de hoogste gevelbelasting weer waarvoor een hogere waarde kan worden aangevraagd.

De grenswaarden zijn onder andere afhankelijk van de geluidsbron (weg- of railverkeer), de ligging van de geluidsgevoelige bebouwing (stedelijk of buitenstedelijk gebied) en het type geluidsgevoelige bebouwing. In de onderstaande tabel zijn voor woningen de voorkeursgrenswaarden en de meest voorkomende hoogste toelaatbare geluidsbelastingen uit de Wgh voor wegverkeer en uit het Bgh voor railverkeer weergegeven.

	Wegverkeer	Railverkeer
Stedelijk gebied		
Voorkeursgrenswaarde	48 dB (art. 82)	55 dB (art. 4.9 lid 1)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting	63 dB (art. 83 lid 2)	68 dB (art. 4.10)
Buitenstedelijk gebied		
Voorkeursgrenswaarde	48 dB (art. 82)	55 dB (art. 4.9 lid 1)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting	53 dB (art. 83 lid 1)	68 dB (art. 4.10)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting bij een agrarische bedrijfswoning	58 dB (art. 83 lid 4)	n.v.t.

Wegverkeer

De breedte van de zone is afhankelijk van het aantal rijstroken en de ligging van de weg: stedelijk of buitenstedelijk. De zone ligt aan weerszijden van de weg en is gemeenten vanuit de rand van de weg. De zones, zoals beschreven in artikel 74 van de Wgh, zijn weergegeven in de volgende tabel.

Aantal rijstroken	Zones langs wegen	
	Stedelijk gebied	Buitenstedelijk gebied
1 of 2 rijstroken	200 meter	250 meter
3 of 4 rijstroken	350 meter	400 meter
5 of meer rijstroken	350 meter	600 meter

Overzicht van de zones langs wegen

Artikel 74 lid 2 van de Wgh maakt een uitzondering voor wegen met een 30 km-regime en woonerven. Deze wegen hebben geen zone en zijn daarmee niet onderzoeksplchtig.

Beoordeling en conclusie

Het plangebied ligt binnen de onderzoekszone van de Korteweg. Nu echter ter plaatse reeds gewoond mag worden, kan afgezien worden van geluidonderzoek. De overweging dat langs de Korteweg meerdere woningen zijn gelegen op vergelijkbare of zelfs kleinere afstand van de weg, waarvan enkelen recenter zijn gebouwd dan de bestaande woning no 6a, speelt tevens mee bij de overweging geen geluidonderzoek te verrichten. Het bestemmingsplan is zodoende haalbaar v.w.b. geluid.

Volledigheidshalve wordt vermeld dat volgens de geluidkaart van de agglomeratie Alkmaar de geluidbelasting vanwege het verkeer op de Korteweg circa 59 dB exclusief aftrek bedraagt. Rekening houden met de wettelijke aftrek van 5 dB bedraagt de geluidbelasting dan 54 dB.

4.2.6 Luchtkwaliteit

Wettelijk kader

Het aspect luchtkwaliteit is verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2 en is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit, waarin onder andere grenswaarden voor vervuulende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waarvan de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

NSL en Besluit NIBM

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd, kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die sinds 2010 van kracht zijn. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Projecten die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdra-

gen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden, aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit een maximaal toegestane verslechtering van 1,2 µg/m³. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuinen en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Goede ruimtelijke ordening

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is om het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootsteldingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is, significant is ten opzichte van een etmaal.

Beoordeling

Het onderhavige project gaat over de realisatie van een particuliere woning. Dit valt binnen de regeling NIBM, zodat alleen al vanwege deze reden het aspect luchtkwaliteit realisering van het plan niet in de weg staat. Bovendien blijkt uit de Grootschalige Depositiekaarten dat ter plaatse geen jaargrens overschrijdingen plaatsvinden van NO₂ (stikstof), PM₁₀ of PM_{2,5} (fijnstof).

Conclusie

Het aspect "luchtkwaliteit" vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.3 Omgevingsaspecten

4.3.1 Water

Beleid

In het kader van het verkrijgen van een duurzaam watersysteem hebben Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen in 2001 de Startovereenkomst waterbeleid 21^e eeuw (WB'21) ondertekend. Onderdeel van het nieuwe waterbeleid is de "watertoets" de check van ruimtelijke plannen aan de gevolgen voor het watersysteem.

Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is gericht op het bereiken van een goede ecologische waterkwaliteit in alle Europese wateren. In 2015 moet dat gerealiseerd zijn. De lidstaten moeten in 2009 (inter)nationale stroomgebiedbeheersplannen vaststellen waarin zij aangeven welke maatregelen ze gaan nemen om de doelstelling te halen. De provincie Noord-Holland maakt volledig deel uit van het deelstroomgebied Rijndelta en het daarbinnen begrensde deelstroomgebiedsdistrict Rijn-West. Binnen Rijn-West werkt Noord-Holland samen met alle betrokken waterbeheerders (Rijkswaterstaat, buurprovincies, waterschappen en gemeenten) aan het opstellen van het regionale deel van het genoemde stroomgebiedbeheersplan Rijndelta.

Rijksbeleid

Nationaal Waterplan 2016

Het Nationaal Waterplan 2016-2021 is in 2016 vastgesteld. Het Nationaal Waterplan geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Het kabinet speelt proactief in op de verwachte klimaatveranderingen op lange termijn, om overstromingen te voorkomen.

In het Nationaal Waterplan 2016-2021 staan de volgende ambities centraal:

- Nederland blijft de veiligste delta in de wereld;
- Nederlandse wateren zijn schoon en gezond en er is genoeg zoetwater;
- Nederland is klimaatbestendig en waterrobuust ingericht;
- Nederland is en blijft een gidsland voor watermanagement';
- Nederlanders leven waterbewust.

Het kabinet zet de veranderingen in het waterveiligheidsbeleid voort en zal hiertoe een wetsvoorstel met nieuwe normen voor de primaire keringen voorbereiden.

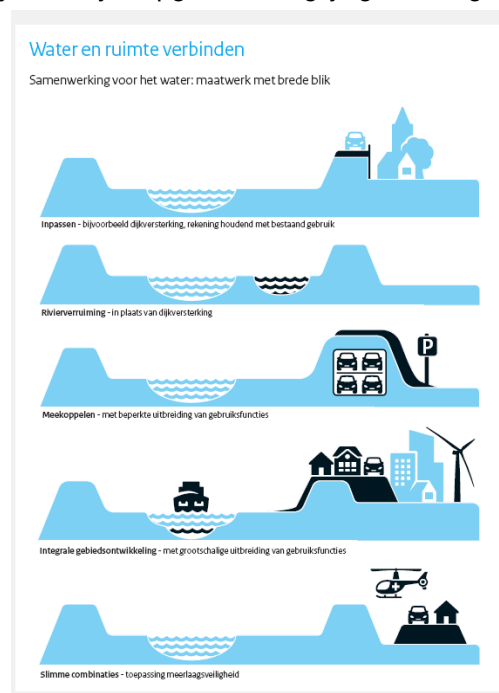
Nieuwe normen zijn nodig, omdat de huidige eisen aan primaire keringen grotendeels uit de jaren zestig van de vorige eeuw dateren. Sindsdien zijn het aantal mensen en de economische waarde achter de dijken toegenomen. Ook is nieuwe kennis beschikbaar gekomen over de werking van de keringen en de gevolgen van overstromingen. De doelen op het gebied van waterveiligheid zijn omgerekend naar normspecificaties voor de keringen. Deze zijn niet meer gebaseerd op dijkkringen, maar op dijktrajecten. Elk dijktraject krijgt een norm-specificatie die past bij de gevolgen in dat specifieke gebied. De normspecificaties zijn ingedeeld in zes klassen, waarbij de overstromingskansen varieert van 1/300 per jaar tot 1/100.000 per jaar.

Het Rijk onderkent het belang van verbinden van ruimte en water. Bij het aanpakken van wateropgaven en de uitvoering van watermaatregelen vindt daarom afstemming plaats met andere relevante ruimtelijke opgaven en maatregelen in het gebied, zodat scope, programmering en financiering zo veel mogelijk op elkaar aansluiten of, beter nog, elkaar versterken. Het kabinet streeft daarbij ook naar integrale combinaties, waarbij ruimtelijke inrichting een belangrijke rol speelt bij het oplossen van wateropgaven. Omgekeerd is het van belang om bij ruimtelijke opgaven vroegtijdig rekening te houden met wateropgaven en de veerkracht van watersystemen. De gewenste betere verbinding tussen water en ruimte geldt voor alle opgaven op het gebied van waterveiligheid, zoetwater en waterkwaliteit.

Provinciaal beleid

Provinciale Watervisie 2015

De Provinciale watervisie beschrijft de kaders voor waterbeheer in Noord-Holland. De belevingswaarde van het alom aanwezige water en de mogelijkheden die het biedt, het leven met en strijden tegen, dat is wat Noord-Holland uniek maakt. Vanuit dit vertrekpunt wil de provincie met het waterbeleid Noord-Holland mooier, bedrijviger en veiliger maken dan het al is, op een haalbare en betaalbare manier. De provincie zet het waterbeleid daarom zo

in dat er een impuls vanuit gaat voor de leefomgevingskwaliteit en/of het vestigingsklimaat. Er wordt onderscheid gemaakt in twee thema's, te weten "Veilig" en "Schoon en Voldoende". Binnen deze thema's worden doelen gesteld. De doelen voor het thema Veilig zien vooral toe op het in orde zijn van de regionale keringen, het beperken van slachtoffers, economische schade en een adequate rampenbestrijding. Bij dijkversterkingen moet aandacht zijn voor een goede ruimtelijke inpassing. Bij Schoon en Voldoende gaat het er vooral om dat er schoon grondwater moet zijn en schoon en voldoende oppervlaktewater, zwemwater en drinkwater.

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier Waterprogramma 2016-2021

Met dit Waterprogramma geeft het Hoogheemraadschap richting aan het waterbeheer tussen 2016 en 2021. De komende jaren staat het Hoogheemraadschap voor de taak het beheergebied klimaatbestendig te maken, toegespitst op de thema's waterveiligheid, wateroverlast, watertekort en schoon water.

Ten aanzien van waterveiligheid gelden drie doelen.

1. Veiligheid voor iedereen. Iedereen in Nederland die wordt beschermd door een dijk, duin of dam, heeft een kans van niet meer dan 1 op de 100.000 per jaar (10-5) om te overlijden door een overstroming;
2. Zoveel mogelijk voorkomen van slachtoffers en schade;
3. Bescherming van vitale en kwetsbare functies. Er is extra bescherming voor infrastructuur zoals nutsvoorzieningen, wegen, ziekenhuizen en communicatiemiddelen die tijdens en na een ramp cruciaal zijn voor het functioneren van een gebied. Dit geldt ook voor functies die grote milieu- of gezondheidsschade kunnen opleveren wanneer ze door een overstroming worden getroffen.

Ten aanzien van wateroverlast wil het Hoogheemraadschap overlast niet tegen elke prijs voorkomen. Men wil wel naar een zo groot mogelijke flexibiliteit bij het beheer van het totale watersysteem (boezem en polders), zodat men bij clusterbuien snel (anticiperend) gebruik kan maken van de ruimte die we in het watersysteem hebben. Door verdere verstedelijking neemt de druk op de openbare ruimte toe. De ruimte voor waterberging is daardoor beperkt. Ook wordt de openbare ruimte vaak multifunctioneel gebruikt. Om achteruitgang van het watersysteem te voorkomen, vraagt het Hoogheemraadschap in ruimtelijke plannen om maatregelen die de nadelige effecten van verharding voorkomen of compenseren.

Ten aanzien van watertekort luidt de doelstelling: zoet water wordt kostbaar en minder vanzelfsprekend. We zorgen voor een duurzame en eerlijke verdeling op een basaal niveau en met de huidige infrastructuur. Tot slot zorgt het Hoogheemraadschap voor een gezond oppervlaktewater.

Keur en algemene regels

In 2016 heeft het hoogheemraadschap een nieuwe Keur en bijbehorende Algemene Regels vastgesteld. *Artikel 4.2 Verbod versnelde afvoer door verhard oppervlak* is in de nieuwe Keur gewijzigd. In de nieuwe Keur 2016 is nu het volgende opgenomen: "*Artikel 3.3 Verbod versnelde afvoer door nieuw verhard oppervlak*. Het is verboden zonder watervergunning van het bestuur neerslag door nieuw verhard oppervlak versneld tot afvoer te laten komen."

In de Algemene Regels 2016 zijn vervolgens de volgende aanvullingen opgenomen:

"Artikel 23. nieuw verhard oppervlak. Op grond van artikel 3.9, eerste lid van de keur geldt een vrijstelling van de vergunningplicht van artikel 3.3 voor het aanbrengen van nieuw verhard oppervlak indien:

1. de bebouwing of verharding van de onverharde grond door een of meer aaneengesloten bouwplannen met een gezamenlijke oppervlakte minder dan 800 m² bedraagt en;
2. de aanleg van nieuw verhard oppervlak minder dan 10% van het oppervlak van het desbetreffende peilvak beslaat en;
3. het desbetreffende watersysteem de toename van de piekafvoer kan verwerken."

Beoordeling

Het plan voorziet in een afname van het verhard oppervlakte en een toename van wateroppervlak. Er is oppervlaktewater gedempt maar er is een kavelsloot teruggegraven waardoor per saldo de hoeveelheid oppervlakte water toeneemt. E.e.a is afgestemd met het Hoogheemraadschap, dat akkoord was. Daarmee is geen watercompensatie nodig en is sprake van een verbetering van het infiltrerend vermogen Aangesloten is op het huidige rioleringsstelsel, dat voldoende capaciteit heeft. Er wordt niet gebouwd in de beschermingszone van een waterkering en er wordt ook geen water gedempt. Er wordt verder zoveel mogelijk met niet-uitloogbare materialen gewerkt.

Conclusie

Het aspect "water" vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.3.2 Natuur

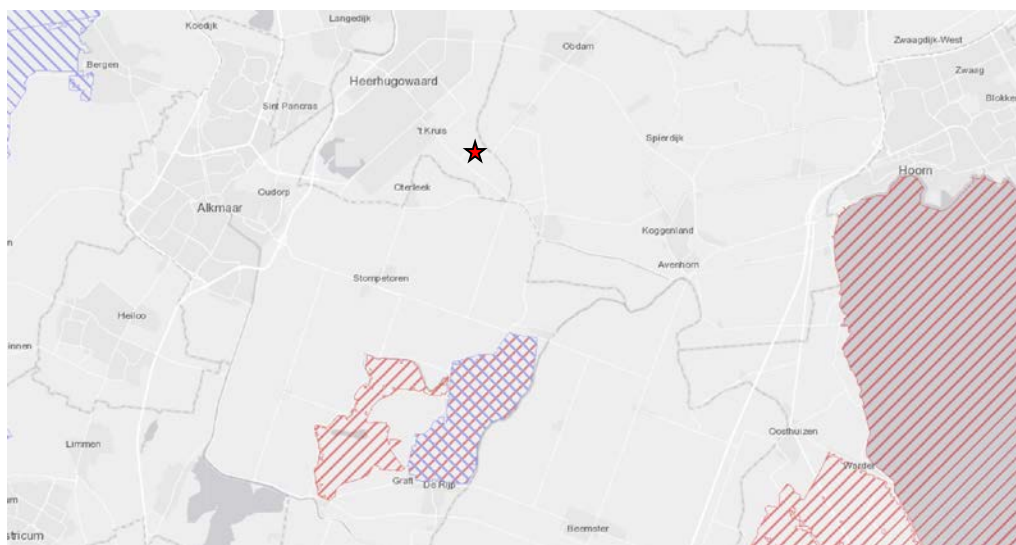
Bij alle ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden in en om het plangebied. Voordat ruimtelijke ingrepen mogen plaatsvinden, dient eerst een onderzoek uitgevoerd te worden in het kader van de Wet natuurbescherming, zowel wat betreft gebiedsbescherming als soortenbescherming en eventuele andere betrokken natuurregelgeving.

Gebiedsbescherming

Natura 2000-gebieden

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen aangewezen worden als Europese Vogelrichtlijn en/of Habitatrichtlijngebieden (Natura 2000). De verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden zijn in Nederland opgenomen in de Wet natuurbescherming.

Binnen een zone van 10 kilometer van de rand van het bestemmingsplangebied ligt een vijftal Natura 2000-gebieden te weten het Markermeer, Polder Zeevang, Eilandspolder en het Noord Hollands Duinreservaat. In onderstaande figuur is de ligging van het plangebied ten opzichte van de Natura 2000-gebieden weergegeven.

Natura 2000-gebieden in de omgeving

Gelet op grote afstand tot deze gebieden, en de tussenliggende functies zijn effecten op deze gebieden uit te sluiten, mogelijk met uitzondering van stikstofdepositie. De eerste twee genoemde gebieden bevatten evenwel geen habitatten die daar gevoelig zijn. Voor het overige kan op voorhand beredeneerd worden dat er geen verkeertoe-namen is; er verdwijnt immers een agrarisch bedrijf waar in theorie meer verkeersbe-wegingen van uit gaan en in potentie ook meer stikstofdepositie als er vee gehouden zou worden. Wanneer gekeken wordt wat feitelijk en legaal aanwezig was op de peil-datum (= aanwijzing Natura 2000-gebied), namelijk een veehouderij met ca. 80 koeien en dit intern gesaldeerd wordt met de nieuwe situatie, een particuliere woning en een paardenbak voor hobbymatig gebruik, dan kan op voorhand met 100% zekerheid ge-concludeerd worden dat er geen toename van stikstofdepositie zal zijn op (reeds overbelaste) Natura 2000-gebieden. Het is gelet hierop niet zinvol een stikstofbereke-ning te maken. Gelet op advies van de Omgevingsdienst Noord-Holland-Noord is de-zelven wel gemaakt en toegevoegd aan het bestemmingsplan, zoals verwacht leidt het plan niet tot een toename aan stikstofdepositie³.

Ecologische Hoofdstructuur/Natuurnetwerk Nederland

Het plangebied ligt niet binnen EHS/Natuurnetwerk Noord-Holland.

Weidevogelleefgebied

Weidevogels zijn karakteristiek voor Noord-Holland. Ze gedijen goed in het open (veen)weidelandschap. Hedendaags gaat het minder goed met de weidevogels door-dat het traditionele landschap en de manier waarop dat beheerd wordt verdwijnen. De belangrijkste oorzaken zijn intensivering van het graslandgebruik, de hiermee gepaard gaande diepere ontwatering en terreinverlies, verstedelijking en verstoring. De Provin-cie vindt zowel de weidevogels als het karakteristieke cultuurlandschap waarin zij ver-blijven belangrijk. Daarom beschermt zij deze landschappen tegen inbreuken op de openheid. Het plangebied ligt niet in of nabij weidevogelleefgebied. Echter, ook de ex-terne effecten van initiatieven op weidevogelleefgebied in ogenschouw genomen moe-ten worden. Het dichtstbijzijnde weidevogelgebied ligt op ongeveer 290 meter van het plangebied. De ligging van nabijgelegen weidevogelgebieden vormt in combinatie met

³ Bijlage 4. Stikstofberekening Korteweg 6a, VdZ Ruimtelijk Advies, 2 maart 2020

de geringe ruimtelijke impact van het plan daarom geen beperking voor de beoogde plannen.

Soortenbescherming

Soortenbescherming is altijd aan de orde. Hiervoor is Wet natuurbescherming bepalend. De wet is gericht op het duurzaam in stand houden van soorten in hun natuurlijk leefgebied. De wetten hebben de beschermingsregels, zoals die ook in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn opgenomen, overgenomen en voor de Nederlandse situatie toegepast. Afhankelijk van de ingreep wordt als onderdeel van de omgevingsvergunning een toets in het kader van Wet natuurbescherming uitgevoerd. De uitkomst van deze toets is tweeledig; met de ingreep er is geen of wel sprake van overtreding van de Wet natuurbescherming. Is er sprake van overtreding van de Wet natuurbescherming dan worden er mitigerende maatregelen opgesteld om overtreding te voorkomen, een verklaring van geen bedenkingen aangevraagd of een ontheffingsaanvraag ingediend. In het bestemmingsplan moet duidelijk zijn dat de Wet natuurbescherming de haalbaarheid van het plan niet in de weg staat.

Er worden geen bomen gekapt maar wel bebouwing gesloopt. Deze bebouwing is inmiddels gesloopt zodat onderzoek niet nodig en mogelijk is

Conclusie

Het initiatief is gelet hierop haalbaar met betrekking tot natuuraspecten; met genoemde aanbevelingen houdt initiatiefnemer rekening.

4.3.3 Archeologie

Landelijk beleid - Verdrag van Malta

Het is in Nederland verplicht om bij ruimtelijke besluitvorming de archeologische belangen mee te wegen. In 1992 is in Valletta het Verdrag van Malta ondertekend door Nederland. De belangrijkste uitgangspunten van het Verdrag van Malta zijn het streven naar behoud in de bodem (behoud in situ), het vroegtijdig betrekken van archeologie in ruimtelijke ordeningsprocessen en tenslotte, wanneer behoud in situ niet mogelijk is, het "de verstoorder betaalt" principe. Na het ondertekenen van dit verdrag

werd, in afwachting van de implementatie in de Nederlandse wetgeving, steeds vaker al "in de geest van Malta" gehandeld.

Erfgoedwet

Op 1 juli 2016 is de Monumentenwet 1998 ingetrokken en de nieuwe Erfgoedwet in werking getreden. Deze wet bundelt de tot op het moment van inwerkingtreding verschillende specifieke regelingen en wetten die er zijn voor het behoud en beheer van cultureel erfgoed. Deze regelingen en wetten die aanpassing en uitbreiding behoeften, zijn thans opgenomen in één integrale Erfgoedwet. In deze wet legt de overheid overzichtelijk en kenbaar vast hoe met ons erfgoed wordt omgegaan, wie welke verantwoordelijkheden daarbij heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Daarmee wordt, naast dat integraliteit wordt bevorderd, tevens uitdrukking gegeven aan het grote maatschappelijke belang van een zorgvuldige omgang met ons cultureel erfgoed. Voor wat betreft archeologie houdt de wet geen wijzigingen in ten opzichte van de Monumentenwet.

Beoordeling

Ter plaatse geldt een dubbelbestemming Waarde – Archeologie 4. Hiervoor geldt dat er niet gebouwd mag worden tenzij niet dieper wordt ontgraven dan 0,40 meter dan wel sprake is van een bouwplan kleiner dan 2500 m² en waarvoor dieper wordt ontgraven dan 0,40 meter. Het bestemmingsplan voorziet niet in bouwplannen die deze uitzondering te boven gaan. Er hoeft daarom geen archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden.

Conclusie

Het aspect archeologie staat gelet hierop uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg.

4.3.4 Cultuurhistorie

Met de inwerkingtreding van de Modernisering Monumentenzorg (Momo) is in het Besluit ruimtelijke ordening onder artikel 3.1.6 geregeld dat een bestemmingsplan voldoende rekening moet houden met cultuurhistorische waarden.

In beginsel gaat het daarbij om drie grote veranderingen:

- 1 cultuurhistorische belangen moeten worden meegewogen in de ruimtelijke ordening;
- 2 krachtiger en eenvoudiger regels;
- 3 herbestemmen van monumenten die hun functie verliezen.

Kenmerken daarbij zijn van 'object-gericht' naar meer 'gebiedsgericht' en van 'behoud' naar 'behoud door ontwikkeling'. Bij de implementatie en uitvoering van dit rijksbeleid is een voorname rol weg gelegd voor de gemeenten. De gemeenten zullen deze rol oppakken en zich daarbij moeten bedienen van het instrumentarium, dat daarvoor beschikbaar is. Naast de reguliere verordende bevoegdheid brengt deze beleidsontwikkelingen met zich mee, dat gemeenten andere instrumenten inzetten om enerzijds de cultuurhistorische belangen in de ruimtelijke ordening mee te wegen en anderzijds te kunnen komen tot een gebiedsgerichte aanpak.

Vanwege onder meer deze aspecten wordt er landelijk steeds meer voor gekozen om het bestemmingsplan als ruimtelijk ordeningsinstrument bij uitstek te gebruiken om deze modernisering van de monumentenzorg mede vorm te geven.

Conclusie

In hoofdstuk 2 is ingegaan op de cultuurhistorie van het gebied en de wijze waarop deze ontwikkeling daar rekening mee houdt. Zodoende houdt het plan voldoende rekening met cultuurhistorie en past het binnen de Erfgoednota.

4.3.5 Verkeer en parkeren

Verkeer

Een vrijstaande woning in het buitengebied zal gelet op de publicatie Kencijfers verkeer en parkeren van het CROW (Toekomstbestendig parkeren, van parkeerkencijfers naar parkeernormen (publicatie 381, 2018) gemiddeld 8 vervoerbewegingen per etmaal genereren. Deze aantallen zijn zodanig gering, dat de Korteweg en de omliggende wegen dit eenvoudig kunnen verwerken. Bovendien mag de verkeerproductie van het agrarisch bedrijf dat er zat er mee verdisconteerd worden.

Parkeren

Ingevolge het gemeentelijk parkeerbeleid van Heerhugowaard dient er op eigen terrein voorzien te worden in de benodigde parkeerplaatsen, i.c. 2. Daar is op eigen terrein voldoende ruimte voor.

Conclusie

Het aspect verkeer en parkeren staat de uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg.

4.3.6 Duurzaamheid

“Nieuw/Verbouw biedt kansen voor energiebesparing en –opwekking. Alle inwoners en ondernemers uit Noord-Holland-Noord kunnen voor vragen en onafhankelijk advies over duurzaam (ver)bouwen, energiebesparing of energie opwekken, maar ook over het nieuwe energielabel voor woningen, terecht bij het Duurzaam Bouwloket. De gemeenten zijn hiervoor een samenwerking aangegaan; zie www.duurzaambouwloket.nl. Initiatiefnemer is hierop gewezen.

5 Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

5.1.1 Inleiding

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6, eerste lid, sub f van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) onderzoek plaats te vinden naar de financiële uitvoerbaarheid van het plan. Doorgaans is relevant de vraag of er gemeentelijke kosten zijn en hoe deze verhaald worden. Deze vraag omhelst tevens eventuele planschade.

5.1.2 Beoordeling plan

Sinds de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 is het onder omstandigheden verplicht om aan het opstellen van een bestemmingsplan een exploitatieplan te koppelen. Er is sprake van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro als onderdeel van afdeling 6.4 inzake de grondexploitatie. Een exploitatieplan is niet verplicht indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie van de in het plan opgenomen gronden op een andere wijze is verzekerd (artikel 6.12, lid 2 sub a Wro).

De begeleiding van de planologische procedure is door middel van het heffen van leges gedekt. Daarnaast is het aanleggen van voorzieningen in het aangrenzende openbaar gebied niet aan de orde en wordt het opstellen van het bestemmingsplan door de initiatiefnemer bekostigd.

Er wordt een overeenkomst getekend tussen initiatiefnemer en de gemeente. Hier worden nadere afspraken gemaakt, o.a. met betrekking tot planschade zal initiatiefnemer verklaren deze te vergoeden, mocht deze er zijn. De overeenkomst dient voor vaststelling van het bestemmingsplan ondertekend te zijn.

Voor de gemeente Heerhugowaard zijn derhalve geen kosten verbonden aan het opstellen en uitvoeren van dit bestemmingsplan.

5.1.3 Conclusie

De economische uitvoerbaarheid van het bouwplan is voldoende aangetoond.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

5.2.1 Inspraak en vooroverleg

Het bestemmingsplan is in het kader van het vooroverleg ex art. 3.1.1. Bro voorgelegd aan de overlegpartners van de gemeente Heerhugowaard. Tegelijk is het plan voor inspraak ter inzage gelegd. Er zijn geen inspraakreacties ontvangen en één vooroverlegreactie namelijk van de Regionale Uitvoeringsdienst. Deze reactie is verwerkt in het bestemmingsplan.

5.2.2 *Ontwerp bestemmingsplan*

Op basis van artikel 3.8 Wro jo. afd 3.4 Awb heeft het ontwerp bestemmingsplan gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Een ieder kon zijn of haar zienswijzen indienen. Er zijn geen zienswijzen ingediend.

5.2.3 *Conclusie*

Het bestemmingsplan is gelet hierop maatschappelijk uitvoerbaar.

6 Juridische plantoelichting

6.1 Wat is een bestemmingsplan?

Het gemeentelijke bestemmingsplan is een middel waarmee functies aan gronden worden toegekend. Het gaat dus om het toekennen van gebruiksmogelijkheden. Vanuit de Wet ruimtelijke ordening volgt een belangrijk principe: het gaat om toelatingsplanologie. Het wordt de grondgebruiker (eigenaar, huurder etc.) toegestaan om de functie die het bestemmingsplan geeft, uit te oefenen. Dit houdt in dat:

- de grondgebruiker niet kan worden verplicht om een in het bestemmingsplan aangewezen bestemming ook daadwerkelijk te realiseren, en
- de grondgebruiker geen andere functie mag uitoefenen in strijd met de gegeven bestemming (de overgangsbepalingen zijn hierbij mede van belang).

Een afgeleide van de gebruiksregels in het bestemmingsplan zijn regels voor bebouwing (omgevingsvergunning voor het bouwen) en regels voor het verrichten van 'werken, geen bouwwerken zijde, en werkzaamheden' (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden).

Een bestemmingsplan regelt derhalve:

- het toegestane gebruik van gronden (en de bouwwerken en gebouwen);
- en een bestemmingsplan kan daarbij regels geven voor:
- het bebouwen van de gronden;
 - het verrichten van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden.

6.2 Over bestemmen, dubbelbestemmen en aanduiden

Op de verbeelding wordt aangegeven welke bestemming de gronden hebben. Dit gebeurt via een bestemmingsvlak. Voor het op de verbeelding aangegeven bestemmingsvlak gelden de gebruiksmogelijkheden zoals die in de bijbehorende regels worden gegeven. Die toegekende gebruiksmogelijkheden kunnen op twee manieren nader worden ingevuld:

- 1 Via een dubbelbestemming. Een dubbelbestemming is, zoals de naam al zegt, een bestemming die óók aan de gronden wordt toegekend. Voor gronden kunnen dus meerdere bestemmingen gelden. Er geldt altijd één 'enkel' bestemming (dat is dé bestemming) en soms geldt er een dubbelbestemming (soms zelfs meerdere). In de regels van de dubbelbestemming wordt omschreven wat er voor de onderliggende gronden geldt aan extra bepalingen in aanvulling, of ter beperking, van de mogelijkheden van de onderliggende bestemmingen.
- 2 Via een aanduiding. Een aanduiding is een teken op de verbeelding. Dat teken kan bestaan uit een lijn, een figuur, of een lettercode etc. Via een aanduiding wordt in de regels 'iets' geregeld. Dat 'iets' kan betrekking hebben op extra mogelijkheden of extra beperkingen voor het gebruik en/of de bebouwing en/of het aanleggen van werken. Aanduidingen kunnen voorkomen in een bestemmingsregel, in meerdere bestemmingsregels en kunnen ook een eigen regel hebben.

6.2.2 Hoofdstukindeling van de regels

De regels zijn verdeeld over 4 hoofdstukken:

- 1 Inleidende regels. In dit hoofdstuk worden begrippen verklaard die in de regels worden gebruikt (artikel 1). Dit gebeurt om een eenduidige uitleg en toepassing van de regels te waarborgen. Ook is bepaald de wijze waarop gemeten moet worden bij het toepassen van de regels (artikel 2).
- 2 Bestemmingsregels. In dit tweede hoofdstuk zijn de regels van de bestemmingen opgenomen. Dit gebeurt in alfabetische volgorde. Per bestemming is het toegestane gebruik geregeld en zijn bouwregels en, eventueel, ook bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden opgenomen. Als er dubbelbestemmingen zijn worden die ook in dit hoofdstuk opgenomen. Die komen, ook in alfabetische volgorde, achter de bestemmingsregels. Ieder artikel kent een vaste opzet. Eerst wordt het toegestane gebruik geformuleerd in de bestemmingsomschrijving. Vervolgens zijn bouwregels opgenomen. Aansluitend volgen afwijkingsregels met betrekking tot bouw- en/of gebruiksregels. Ten slotte zijn eventueel bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden en/of wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Belangrijk om te vermelden is dat naast de bestemmingsregels ook in andere artikelen relevante informatie staat die mede gelezen en geïnterpreteerd moet worden. Alleen zo ontstaat een volledig beeld van hetgeen is geregeld.
- 3 Algemene regels. In dit hoofdstuk zijn regels opgenomen met een algemeen karakter. Ze gelden dus voor het hele plan. Het zijn achtereenvolgens een anti-dubbeltelregel, algemene bouwregels, algemene gebruiksregels en overige regels.
- 4 Overgangs- en slotregels. In het laatste hoofdstuk is het overangsrecht en een slotregel opgenomen. Hoewel het hier in wezen ook algemene regels betreft, zijn deze vanwege hun meer bijzondere karakter in een apart hoofdstuk opgenomen.

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld. De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

6.2.3 Bijzonderheden in dit bestemmingsplan

De regels in dit bestemmingsplan zijn opgezet aan de hand van hetgeen hiervoor is beschreven. Daarbij is aangesloten bij de regels van het bestemmingsplan Buitengebied uit 2016.

Op de verbeelding zijn de primaire bestemmingen, 'Tuin', 'Wonen' en 'Agrarisch' opgenomen met enkele aanduidingen. De bestemming Agrarisch is opgenomen zodat het gehele agrarische bouwvlak opgeheven kan worden. Binnen de bestemming Wonen is een bouwvlak opgenomen voor de woning en de geplande uitbreiding. Zowel de ligging van de paardenbak en het bijgebouw zijn aangeduid (dit laatste is nodig

omdat de schuur groter is dan normaal is toegestaan bij woningen). Een deel van het bijgebouw wordt gesloopt; de spanten zijn nog goed genoeg om hergebruikt te worden. Hierdoor komt de goothoogte aan één zijde op 4 meter te liggen. Omdat het om een bestaande constructie gaat, die verkleind wordt, waardoor de goothoogte iets hoger is dan normaliter is toegestaan bij bijgebouwen (3 m), is het legitiem deze toe te staan in afwijking van de standaardregel.

6.2.4 Algemene regels

Naast de bestemmingen bevat het plan een aantal algemene regels over bijvoorbeeld begrippen, de wijze van meten, algemene afwijkingen en overgangsrecht.

De andere regels in dit hoofdstuk zijn min of meer standaardregels in bestemmingsplannen. Deze worden hier verder niet toegelicht.